

TANKER OG SPØRGSMÅL TIL 4. SØNDAG EFTER PÅSKE

Salmer:

725, 294, 289, 245, 773

Intro:

Påsketiden, som vi er i nu, varer fra påskedag og frem til pinse. Det er en periode på 7 uger, dvs. 49 dage. Det er derfor pinse på græsk kaldes for "pentakoste". Det betyder nemlig den halvtredsindstyvende.

Man skulle tro, at vi i kirken i påsketiden vil høre mange beretninger om Jesu opstandelse og tiden umiddelbart efter. Det er imidlertid ikke tilfældet. Faktisk hører vi kun om Jesu opstandelse og hans møde med disciplene i selve påskeugen, dvs. påskedag og søndagen efter. I de følgende uger er fokus på, hvad opstandelsen betyder for os, der lever efter påskedag.

Påsketiden er en tid til at lægge mærke til naturens forvandling fra død, sort jord til farvestrålende blomsterbed og udsprungne træer. Det er naturens måde at forkynde opstandelsens under på. For også i naturen understreges opstandelsens betydning: nemlig, at den er én stor fejring af livet. Det er livet, som vi kender det og glæder os over, der skal opstå og bestå til evig tid.

Mange af prædiketeksterne i påsketiden er taget fra Jesu sidste bøn skærtorsdag aften. Det gælder også denne søndag. Her taler han med sine disciple om tiden efter sin bortgang, og han taler med dem om den Ånd, som han vil sende til dem efter sin bortgang.

Denne søndag handler det i høj grad om netop Helligåndens person og Helligåndens gerning. Jesus taler om ham som en talsmand og som sandhedens ånd, der er sendt til verden for at overbevise verden om synd og retfærdighed og dom, og for i ét og alt at herliggøre Jesus.

Prædiketekst – Johannesevangeliet 16,5-15: Talsmanden

Jesus sagde: »Nu går jeg til ham, som har sendt mig, og ingen af jer spørger mig: Hvor går du hen? Men fordi jeg har talt sådan til jer, er jeres hjerte fyldt af sorg. Men jeg siger jer sandheden: Det er det bedste for jer, at jeg går bort. For går jeg ikke bort, vil Talsmanden ikke komme til jer; men når jeg går herfra, vil jeg sende ham til jer. Og når han kommer, skal han overbevise verden om synd og om retfærdighed og om dom. Om synd: at de ikke tror på mig; om retfærdighed: at jeg går til Faderen, og I ser mig ikke længere; om dom: at denne verdens fyrste er dømt. Jeg har endnu meget at sige jer, men det kan I ikke bære nu. Men når han kommer, sandhedens ånd, skal han vejlede jer i hele sandheden; for han skal ikke tale af sig selv, men alt, hvad han hører, skal han tale, og hvad der kommer, skal han forkynde for jer. Han skal herliggøre mig, for han skal tage af mit og forkynde det for jer. Alt, hvad Faderen har, er mit; derfor sagde jeg, at han skal tage af mit og forkynde det for jer.«

Temaer i en prædiken:

- Der er noget bagvendt hér. "Det er det bedste for jer, at jeg går bort", siger Jesus. Vi tænker normalt anderledes om det: vi finder det ofte bedst med synlige tegn og bevis på hans nærvær i vores liv, og vi rammes af en dyb, indre uro, når han lader til at være fraværende. Niels Hausgaard skulle en gang have sagt, da han blev spurgt om han troede på Gud: "Ja, selvfølgelig! Jeg er jo ikke naiv". Hvad ligger der i den tanke? Jo, først og fremmest at naivitet kan være en hindring for troen. F.eks. den naive forestilling, at Jesus skal være synligt og mærkbart nærværende for at vi kan tro på ham. Det er ikke tilfældet. Ofte får troen styrke og

kraft i modvind og når den netop *ikke* får synlige tegn og bevis på Jesu nærvær. "Det er det bedste for jer, at jeg går bort". Eller som Jesus sagde det for et par søndage siden til disciplen Thomas: "Salige er de, som *ikke* har set, og dog tror".

- Jesus kalder Helligånden for "Talsmanden". Det siger noget vigtigt om HVOR Helligånden er på færde: nemlig i talen, i Guds tale, i Guds ord. Eller mere præcist: i ordet og i talen om Jesus. For det er ham, der skal herliggøres og være i fokus, siges det. Og en dimension mere: for at forstå det her rigtigt, må vi indse, at ord ikke "kun" er ord. Ord bærer altid noget med sig. Ord bærer forestillinger og sindsstemninger med sig. Ord udtrykker det, der bor i vores inderste. Og ord synliggør det, der ellers vil være skjult i sind og tanke. På samme måde er Guds ord heller ikke "kun" ord. De bærer Guds væsen og sindelag og kærlighed med sig!
- Helligånden skal overbevise, hører vi. Jeg får selv billedet af en dårlig sælger på nethinden, når jeg hører ordet "overbevise". Det virker som noget, man nærmest bliver prakket på. Hvad enten det er en vare eller det er en bestemt holdning (f.eks. i den aktuelle valgkamp!). Man kan derfor i en prædiken spørge om Helligånden blot er endnu en halvdårlig sælger, der vil prakke os noget på eller om der måske ligger noget andet i ordet "overbevise" hér...

Spørgsmål til prædiketeksten:

1. Åh, al den tale om synd i kirken! Og nu hører vi altså om det igen: Helligåndens opgave er at overbevise verden om synd.
Personligt synes jeg ikke, det passer, at vi altid taler om synd i kirken. Når jeg hører indvendingen tænker jeg, at den bare fungerer som en dårlig undskyldning for at blive væk. Ikke desto mindre kan der godt være noget om snakken. Kirken får ry for at være trist og kedelig. Den siger ikke folk så meget. Og det, der foregår, er fjernt fra virkeligheden for nogle. Genkender I det? Har det noget på sig? Eller er det måske omvendt: at der tales for *lidt* om synd fordi vi er bange for at støde folk?
2. I mange af vores salmer kaldes Helligånden for "en sjælesørger", "en trøster", "de sørgendes husvaler" og meget andet fra samme skuffe.
Her hører vi imidlertid om at Helligåndens første opgave er at overbevise om synd. Kan det på nogen som helst måde forbindes med trøst og nyt mod?
3. Helligåndens anden opgave er at overbevise os om retfærdighed. Det vil sige: overbevise os om, at alt er i skønneste orden, og at det er bragt i orden i og med at Jesus er gået til Faderen. Det lyder gådefuldt. Hvordan forstår I det?
4. Og så er Helligåndens tredje opgave at overbevise os om, at denne verdens fyrste er dømt. Hvad betyder det mon? Og hvilken forskel gør det? Overordnet og for os?
5. Helligånden skal ifølge Jesus være én, der overbeviser og vejleder os i sandheden. Hvordan hører I sådan nogle ord? Med billedet af en irriterende sælger på nethinden? Eller på en anden måde?
6. Til sidst: Helligånden skal herliggøre Jesus, hører vi. Til det formål bruger Helligånden også os kristne. Umiddelbart før sin himmelfart siger Jesus det på denne måde: "I skal få kraft, når Helligånden kommer over jer, og I skal være mine vidner". ApG 1,8.
På hvilke måder kan vi være med til at herliggøre Jesus og være hans vidner?

Der er gudstjeneste den 19. maj kl. 10.30 i Grene Kirke ved mig og konfirmation i Billund Kirke kl. 10.00 ved Solvej.